

LYKKEGAARDS

NAVLE

AF MORTEN LYKKEGAARD • ILLUSTRATION: SØREN MOSDAL

PARADISE LOST

Den anden dag blev jeg snigløbet af endnu et dekadent trin på udviklingsskalaen. I en kælderbutik i en lille sidegade ved Nørrebro Station stod jeg omringet af mænd i bedstefar-alderen der adstadigt gik rundt og udplukkede pornografiske perler fra filmhylderne på væggene. Ikke et ondt ord om porno, men det her var ikke meningen. Hvordan var jeg endt der?

Jeg har altid været bidt af en gal samler. Og lige meget hvad jeg har kastet mig over, har min neurotiske samlernatur snart taget overhånd. Da jeg var ti, kylede min ven Anders rundt med sine Star Wars-figurer og flåede lystigt arme og ben af Han Solo og Luke Skywalker i et buldrende ragnarok, mens jeg forsigtigt opstillede mine figurer i kunstfærdige tableauer. Gik bølgerne højt, kunne jeg da godt lade et lyssværd eller to snitte hinanden, men det skulle for alt i verden foregå under så ordnede forhold at figurerne stadig var i helt perfekt stand når de blev lagt tilbage i deres oprindelige æsker. Der lå de så som balsamerede lig i transparente plastickister indtil de næste gang nysseligt blev hentet ud af dødsriget.

Anders og jeg var også vilde med tegneserier, og hver uge løb vi om kap ned til den lokale bladbiks hvor det altid lykkedes ham at snuppe lige netop dét hæfte jeg havde drømt om. Så sad jeg bagefter med blødende hjerte og betragtede ham kværne siderne igennem sit glubske fordøjelsesmaskineri for bagefter at efterlade dem spredt ud over hele gulvet. Mine hæfter blev opbevaret i særlige, syrefri plastic-lommer. Jeg turde næsten ikke læse i dem. Alt for tit fik jeg øje på et nyt hjerteskræende knæk på ryggen når jeg tog det sarte hæfte ud af sin plastic-lomme. Og hver gang føltes det som om jeg fik en mindre hjerneblødning.

En dag fik jeg nok. Jeg droppede tegneserierne og begyndte i stedet at købe "rigtige" bøger. Nu skulle det *kun* være for fornøjelsens skyld. Bøger var til for at blive læst, messede jeg flere gange for mig selv som et mekanisk mantra. Det var via mine ugentlige bogjagter at jeg lærte de forskellige kvarterer i København at kende – og de mange excentriske antikvarboghandlere der befolkede byen. Som den berygtede Nørballe på Gl. Kongevej der engang brugte flere minutter på at spytte og svovle på sønderjysk og med rullende r'er råbe og skringe, at "det er for rrrringe!!!" fordi jeg ikke i samme sekund jeg trådte ind ad døren nævnte forfatter, titel og udgivelsesår på den bog jeg søgte. Men jeg var heldig – andre kunder var blevet slået i gulvet for mindre.

Men igen begyndte min indre samler at stikke sit djævelske hoved frem. Almindelige paperbacks blev skiftet ud med eksklusive førsteudgaver, og snart turde jeg næsten ikke åbne en bog af angst for at knække ryggen. Det var en uholdbar situation.

Gennem årene har jeg kæmpet for at holde lidelsen i ave, men fra tid til anden toner billedet af en skummel bladbiks jeg var forbi for ti år siden atter frem på nethinden, og jeg overvældes af en trang til at styrte ud ad døren og gøre et godt bogkøb. Det var dét der skete den anden dag. Pludselig vidste jeg at jeg bare *måtte* forbi den lille støvede kælderbutik på det ydre Nørrebro hvor et staraffenland af sjældne tegneserier og bøger sikkert bare lå og ventede på mig. Men som sagt var det et lidt andet scenarie der mødte mig da jeg trådte ned i undergrunden.

Sådan er tendensen. I byens billige bladbikse må bøger og tegneserier fra en svunden tid vige for hylder proppet med pik og patter. I det mindste fik min gamle ven Anders da ædt sig mæt i tegneserierne mens tid var.